ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1987

Vyhlásené: 15.10.1987 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

81

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 21. augusta 1987
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Irackou republikou

Dňa 16. augusta 1985 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Irackou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Bagdade 3. marca 1987.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 50 dňom 2. apríla 1987.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Námestník:

Dr. Johanes v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Irackou republikou

Československá socialistická republika a Iracká republika, vedené spoločným prianím udržiavať, posilňovať a prehlbovať vzájomné priateľské vzťahy na základe rovnosti, rešpektovania štátnej zvrchovanosti a nevmiešavania sa do vnútorných záležitostí, prajúc si upraviť svoje konzulárne styky a vymedziť práva, výsady a imunity svojich konzulárnych úradov a ich členov a zabezpečiť ochranu svojich záujmov i záujmov svojich občanov, rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí ČSSR, prezident Irackej republiky Tárika Azíza, podpredsedu vlády a ministra zahraničných vecí Irackej republiky, ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, dohodli sa takto:

HLAVA I

Článok 1
Definície

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;

f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

h) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

i) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

j) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti;

k) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa používajú výlučne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom, včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu;

l) „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, pečate, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;

m) „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a na jeho funkcie;

n) „loď vysielajúceho štátu“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu, ktorá má jeho príslušnosť a ktorá je v tomto štáte registrovaná, s výnimkou vojnových lodí;

o) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo, ktoré má príslušnosť vysielajúceho štátu, ktoré je registrované v tomto štáte v súlade s jeho zákonmi a predpismi a ktoré nesie jeho označenie, s výnimkou vojenských lietadiel.

HLAVA II
KONZULÁRNE STYKY VŠEOBECNE

Článok 2
Zriadenie konzulárneho úradu

1. Každá zmluvná strana môže so súhlasom prijímajúceho štátu zriadiť na jeho území konzulárny úrad.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sú určované vysielajúcim štátom a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Dodatočné zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo konzulárneho obvodu môže urobiť vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej časť konzulárneho úradu, ale umiestnenej mimo sídla tohto úradu.

Článok 3
Občianstvo konzulárnych úradníkov

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá na území prijímajúceho štátu trvalý pobyt.

Článok 4
Vymenovanie a prijatie vedúcich konzulárnych úradov

1. Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a na výkon svojich funkcií prijíma prijímajúci štát.
2. Pri zachovaní ustanovení tohto dohovoru sa formality vymenovania a prijatia vedúcich konzulárnych úradov spravujú zákonmi, predpismi a zvyklosťami vysielajúceho štátu, prípadne prijímajúceho štátu.
3. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu opatriť dokladom vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkcie a v ktorom je uvedené spravidla jeho úplné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
4. Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.
5. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, nech už je forma privolenia akákoľvek.
6. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.
7. Do doručenia exequatur môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa budú používať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 5
Upovedomenie orgánov konzulárneho úradu

Len čo je vedúci konzulárneho úradu prijatý, hoci len dočasne, na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát o tom bezodkladne upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu. Zabezpečí takisto vykonanie potrebných opatrení, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z ustanovení tohto dohovoru.

Článok 6
Dočasný výkon funkcie vedúceho konzulárneho úradu

1. V prípade, že vedúci konzulárneho úradu nemôže vykonávať svoje funkcie alebo že miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou

dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie.

2. Meno dočasného vedúceho konzulárneho úradu treba vopred oznámiť prijímajúcemu štátu diplomatickou cestou.
3. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú výhody, výsady a imunity, aké požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.
4. Ak za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu je v prijímajúcom štáte poverený vysielajúcim štátom funkciou dočasného vedúceho úradu, bude, pokiaľ prijímajúci štát proti tomu nevznesie námietky, aj naďalej požívať diplomatické výsady a imunity.

Článok 7

Oznámenie prijímajúcemu štátu o vymenovaní, príchode a odchode

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom sa bude oznamovať:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich definitívny odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky iné zmeny, ktoré majú vplyv na ich štatút a ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a definitívny odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu a tam, kde to pripadá do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo keď prestane byť takým rodinným príslušníkom;
   c) príchod a definitívny odchod členov súkromného personálu a tam, kde to pripadá do úvahy, skončenie ich služby;
   d) zamestnanie a prepustenie osôb, ktoré majú pobyt v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu požívajúcich výsady a imunity.
2. Príchod a konečný odchod sa bude, pokiaľ možno takisto oznamovať vopred.

Článok 8

Konzulárne preukážky

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu vydajú konzulárnemu úradníkovi osobitnú preukážku, ktorou sa preukazuje jeho totožnosť a hodnosť.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa vzťahuje na konzulárnych zamestnancov, členov služobného personálu a členov súkromného personálu za predpokladu, že tieto osoby nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo občanmi vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalý pobyt na území prijímajúceho štátu.
3. Ustanovenie tohto článku sa vzťahuje tiež na rodinných príslušníkov osôb uvedených v odsekoch 1 a 2.

Článok 9

Osoby vyhlásené za non grata

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa okolností buď takú osobu odvolá, alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.
2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranom čase vyhovieť svojim povinnostiam podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu buď odvolať exequatur príslušnej osoby, alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho personálu.
3. Osoba vymenovaná do funkcie člena konzulárneho úradu môže byť vyhlásená za neprijateľnú skôr než príde na územie prijímajúceho štátu alebo, ak už je na jeho území, skôr než sa ujme svojich funkcií na konzulárnom úrade. V každom takom prípade vezme vysielajúci štát vymenovanie späť.

4. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

Článok 10

Skončenie funkcií člena konzulárneho úradu

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia medzi iným:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že sa funkcie člena konzulárneho úradu skončili;

b) odvolaním exequatur;

c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prijímajúci štát ho prestal považovať za člena konzulárneho personálu.

HLAVA III

KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 11

Základné konzulárne funkcie

Konzulárne funkcie spočívajú najmä:

a) v chránení práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho občanov i právnických osôb v prijímajúcom štáte;

b) v podpore rozvoja obchodných, hospodárskych, kultúrnych, vedeckých a turistických stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a v inom rozvíjaní priateľských stykov medzi nimi;

c) v zisťovaní stavu a vývoja obchodného, hospodárskeho, kultúrneho, vedeckého života a života v oblasti turistiky prijímajúceho štátu všetkými zákonnými prostriedkami a v podávaní správ o tom vláde vysielajúceho štátu a informácií zainteresovaným osobám.

Článok 12

Výkon konzulárnych funkcií

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu konzulárne funkcie. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

2. Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať na:

   a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

   b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné dohody.

Článok 13

Výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosť dovoľuje, takisto na výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami.

2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnych oddeleniach alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie treba oznamovať ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom.

3. Pri výkone konzulárnych funkcií sa môže diplomatická misia obracať na:

   a) miestne orgány konzulárneho obvodu;

   b) ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné dohody.

4. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa budú aj naďalej spravovať pravidlami medzinárodného práva týkajúcimi sa diplomatických stykov.

Článok 14

Registrácia občanov vysielajúceho štátu

Konzulárny úradník môže viesť register občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalý alebo prechodný pobyt v jeho konzulárnom obvode. Táto registrácia nezbavuje tieto osoby povinnosti dodržiavať ustanovenia predpisov a zákonov prijímajúceho štátu o registrácii cudzincov.

Článok 15

Vydávanie pasov a víz

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odnímať alebo zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený vydávať, predlžovať alebo zrušovať platnosť príslušných víz osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 16

Funkcie vo veciach osobného stavu

1. V rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) uzavierať a registrovať manželstvo medzi občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné doklady;
   b) vyhotovovať rodné a úmrtné listy občanov vysielajúceho štátu a vyhotovovať kópie týchto dokladov;
   c) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
   d) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne a bezplatne na žiadosť zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matrík týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu.

Článok 17

Zastupovanie občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď vzhľadom na neprítomnosť alebo z iných dôvodov nie sú schopní sa včas ujať hájenia svojich práv a záujmov.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 18

Funkcie v opatrovníckych veciach

1. Konzulárny úradník môže v rozsahu ustanovenom zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu prevziať starostlivosť nad neplnoletým alebo iným občanom vysielajúceho štátu, ktorý nemá plnú spôsobilosť na právne úkony, osobitne v prípadoch, keď sa vzhľadom na tieto osoby požaduje opatrovníctvo a poručníctvo.
2. Len čo sa orgány prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď je potrebné ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, oznámia to príslušnému konzulárnemu úradu.

Článok 19
Notárske funkcie

1. V rozsahu ustanovenom zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený vykonávať na konzulárnom úrade, v byte občana vysielajúceho štátu, na palube lietadla alebo lode vysielajúceho štátu nasledujúce funkcie:
   a) prijímať, spisovať a overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a zmluvy medzi nimi;
   b) spisovať, osvedčovať a prijímať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
   c) overovať podpisy poverených úradníkov úradov vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a overovať kópie, výpisy a preklady;
   d) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu;
   e) overovať osvedčenia pôvodu a obchodné účty tovaru vyvážaného z prijímajúceho štátu rovnako ako iné dokumenty;
   f) overovať podpisy, pečiatky a dokumenty vydané príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu na ich použitie vo vysielajúcom štáte;
   g) prijímať do úschovy doklady, listiny, peniaze a cennosti, ktoré patria občanom vysielajúceho štátu alebo sú im určené.
2. Listiny a dokumenty uvedené v odseku 1 tohto článku majú rovnakú platnosť a dôkaznú moc v prijímajúcom štáte, ako listiny a dokumenty overené príslušným orgánom tohto štátu, ak nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi tohto štátu.

Článok 20
Funkcie v dedičských veciach

1. Príslušný orgán prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o úmrtí jeho občana na území prijímajúceho štátu a zašle mu úmrtný list a poskytne mu dostupné informácie o dedičoch, dedičstve a závete, len čo sú k dispozícii. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárny úrad vysielajúceho štátu, ak sa dozvedia, že občan vysielajúceho štátu zanechal majetok v treťom štáte.
2. Ak na území prijímajúceho štátu dedičstvo pripadne dedičovi alebo oprávnenému účastníkovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom bezodkladne upovedomia konzulárny úrad vysielajúceho štátu.
3. Príslušný orgán prijímajúceho štátu upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o opatreniach prijatých na zabezpečenie a správu dedičstva zanechaného na území prijímajúceho štátu zomretým občanom vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník môže priamo alebo prostredníctvom povereného zástupcu poskytnúť pomoc pri vykonávaní opatrení zabezpečujúcich práva občanov vysielajúceho štátu na dedičstvo, včítane dohľadu nad prepravou cenných vecí, ktorá sa bude uskutočňovať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
4. Ak sa dedičstvo prejednáva na území prijímajúceho štátu, hnuteľnosti alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností, ktoré pripadnú občanovi vysielajúceho štátu ako oprávnenému účastníkovi, dedičovi alebo odkazníkovi, ktorý nemá v prijímajúcom štáte pobyt a na konaní sa nezúčastnil ani na ňom nebol zastúpený, sa vydajú konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu, aby ich odovzdal za podmienky, že:
   a) orgány prijímajúceho štátu dajú súhlas na prevod peňazí alebo vývoz majetku z tohto štátu do vysielajúceho štátu v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu a s prihliadnutím na zásadu vzájomnosti;
   b) všetky dedičské dlhy boli zaplatené alebo sa ich zaplatenie zabezpečilo v lehotách ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;
   c) dedič alebo oprávnený účastník bol zistený;
   d) boli zaplatené poplatky a dane z dedičstva alebo sa ich zaplatenie zabezpečilo.

5. Ak občan vysielajúceho štátu zomrie počas svojho prechodného pobytu v prijímajúcom štáte, všetky jeho osobné veci a peniaze spolu s ich zoznamom sa po zaplatení jeho dlhov odovzdajú konzulárnemu úradu, pokiaľ tomu nebránia zákony a predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 21

Funkcie týkajúce sa námornej a riečnej dopravy

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ak sa nachádzajú vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu. Orgány prijímajúceho štátu mu na žiadosť poskytnú nevyhnutnú pomoc.
2. Konzulárny úradník má právo na spojenie s kapitánom, členmi posádky a cestujúcimi na lodi. Môže vstúpiť na palubu lode, kontrolovať dokumenty, včítane tých, ktoré sa týkajú nákladu lode, cesty a miesta určenia, a vyšetrovať udalosti, ku ktorým došlo na palube lode. Je oprávnený robiť opatrenia vo veciach týkajúcich sa plavby, pokiaľ sú v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu a nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.
3. Kapitán lode alebo člen posádky, ktorý ho zastupuje, má právo bez osobitného povolenia spojiť sa s konzulárnym úradníkom, ak má konzulárny úrad sídlo v príslušnom námornom prístave. Ak tu konzulárny úrad nemá sídlo, musí sa získať cestovné povolenie od príslušného orgánu prijímajúceho štátu.
4. Ak orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle vykonať právne opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu, upovedomia konzulárneho úradníka vopred tak, aby mohol byť prítomný. Ak nemôže byť prítomný, musí sa mu zaslať podrobný protokol o vykonaní týchto opatrení.
5. V prípade, že ide o neodkladné opatrenia, alebo ak sa tieto opatrenia vykonávajú na žiadosť kapitána lode, musí sa o tom konzulárny úradník bezodkladne informovať.
6. Ustanovenia odsekov 4 a 5 tohto článku sa nepoužijú, ak ide o colnú, pohraničnú a zdravotnú kontrolu, alebo prípady, keď dôjde k znečisteniu, ktoré bolo spôsobené loďou, posádkou alebo cestujúcimi.
7. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne, je vrhnutá na breh alebo je inak poškodená vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom bezodkladne podajú správu konzulárnemu úradníkovi a oboznámia ho s tým, aké opatrenia boli urobené na záchranu a ochranu cestujúcich, posádky, nákladu a lode.
8. Konzulárny úradník môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby urobili opatrenia na záchranu a ochranu cestujúcich, posádky, nákladu a lode. Ak dôjde k udalostiam uvedeným v odseku 7 tohto článku, príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri príprave a vykonaní príslušných opatrení.

Článok 22

Funkcie týkajúce sa civilnej leteckej dopravy

Ustanovenia článku 21 sa primerane použijú aj na civilné lietadlá vysielajúceho štátu, ak to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 23

Iné konzulárne funkcie

Konzulárny úradník môže vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré mu zveril vysielajúci štát a ktoré nie sú ustanovené týmto dohovorom, ak s tým prijímajúci štát vopred súhlasí.

HLAVA IV
VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článok 24
Uľahčenie práce konzulárneho úradu

Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu, urobí všetky nevyhnutné opatrenia, aby členom konzulárneho úradu umožnil plnenie ich povinností, a poskytne im výsady a imunity, na ktoré majú právo podľa tohto dohovoru.

Článok 25
Používanie štátneho znaku a štátnej vlajky

1. Štátny znak a názov vysielajúceho štátu môžu byť umiestnené na budove konzulárneho úradu a jeho vchode v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove konzulárneho úradu, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, keď sa používajú na služobné účely.

Článok 26
Uľahčenie získať miestnosti konzulárneho úradu a ubytovanie pre členov konzulárneho úradu

Prijímajúci štát uľahčí v súlade so svojimi zákonmi vysielajúcemu štátu získať miestnosti potrebné pre ich konzulárny úrad alebo mu pomôže opatriť si tieto miestnosti iným spôsobom. V prípade potreby prijímajúci štát pomôže tiež konzulárnemu úradu pri získaní vhodného ubytovania pre jeho členov.

Článok 27
Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť, leda so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť podniknúť všetky primerané opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a aby sa zabránilo každému rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Konzulárne miestnosti, ich zariadenie, majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky nepodliehajú žiadnej forme rekvizície na účely národnej obrany alebo verejnej potreby. Ak treba vykonať ich vyvlastnenie na uvedené účely, musia sa podniknúť všetky možné kroky, aby sa zabránilo narušeniu výkonu konzulárnych funkcií, a vysielajúcemu štátu sa musí vyplatiť zodpovedajúca náhrada.

Článok 28
Daňové oslobodenie konzulárneho úradu, bytov jeho členov a dopravných prostriedkov

1. Konzulárne miestnosti a byty členov konzulárneho úradu, ktorých je vysielajúci štát vlastníkom alebo nájomcom, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou poplatkov vyberaných za poskytovanie služieb.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré majú podľa zákona prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.
3. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje na dopravné prostriedky, ktorých vlastníkom je vysielajúci štát.

Článok 29

Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov a dokumentov

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 30

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné prostriedky, včítane diplomatických a konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu však môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina nesmie byť ani otvorená ani zadržaná. V prípade, že príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody, aby sa domnievali, že batožina obsahuje niečo iné ako korešpondenciu, dokumenty alebo predmety uvedené v odseku 4 tohto článku, môžu však žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, batožina sa vráti na miesto, odkiaľ pochádza.
4. Konzulárna batožina sa musí zapečatiť a zásielky tvoriace konzulárnu batožinu musia byť opatrené zreteľným vonkajším označením ich povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie.
5. Bez súhlasu prijímajúceho štátu nesmie byť konzulárny kuriér ani občanom prijímajúceho štátu ani, pokiaľ nie je občanom vysielajúceho štátu, osobou s trvalým pobytom v prijímajúcom štáte. Pri výkone svojich funkcií požíva ochranu prijímajúceho štátu. Konzulárny kuriér požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť žiadnym spôsobom uväznený alebo zadržaný. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho štatút.
6. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla. Kapitán bude vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Po prerokovaní s príslušnými orgánmi v prijímajúcom štáte môže konzulárny úrad poslať jedného zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla.

Článok 31

Spojenie a styk s občanmi vysielajúceho štátu

1. Aby sa uľahčil výkon konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu:
   a) konzulárni úradníci majú právo na spojenie s občanmi vysielajúceho štátu a na prístup k nim. Občania vysielajúceho štátu majú rovnaké právo, pokiaľ ide o spojenie s konzulárnymi úradníkmi vysielajúceho štátu a prístup k nim;
   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď v jeho konzulárnom obvode občan vysielajúceho štátu bol zatknutý, uväznený, daný do väzby alebo zadržaný iným spôsobom, pokiaľ o to uvedený občan požiada. Takisto každú správu, ktorú určila pre konzulárny úrad osoba, ktorá bola zatknutá, je vo väzení, vo väzbe alebo bola zadržaná, doručia uvedené orgány bezodkladne. Tieto orgány musia bezodkladne informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto písmena;
   c) konzulárni úradníci majú právo navštevovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí sú vo väzení, väzbe alebo sú zadržaní, aby s nimi mohli hovoriť, písať si a zabezpečiť ich právne zastúpenie. Majú takisto právo navštíviť ktoréhokoľvek občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, vo väzbe alebo je zaistený v ich obvode na základe rozsudku. Konzulárny úradník sa však zdrží konania v mene občana, ktorý je vo väzení, väzbe alebo je zadržaný, v prípade, že občan proti takému konaniu vznesie výslovne svoje námietky.

2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, ale za predpokladu, že zákony a predpisy umožnia plné uskutočnenie cieľov, pre ktoré sa práva podľa tohto článku poskytli.

Článok 32

Sloboda pohybu

S výhradou zákonov a nariadení o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, zabezpečí prijímajúci štát všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

Článok 33

Konzulárne poplatky a dávky

1. Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.
2. Sumy vybrané podľa odseku 1 tohto článku sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

Článok 34

Nedotknuteľnosť konzulárnych úradníkov

Osoba konzulárneho úradníka je nedotknuteľná. Konzulárny úradník nesmie byť žiadnym spôsobom zatknutý ani zadržaný. Prijímajúci štát s ním bude zaobchádzať s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránil každému útoku proti jeho osobe, slobode alebo dôstojnosti.

Článok 35

Vyňatie konzulárnych úradníkov z jurisdikcie

1. Konzulárny úradník je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je takisto vyňatý z jeho civilnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou prípadov, že ide:
   a) o vecnú žalobu týkajúcu sa súkromných nehnuteľností alebo hnuteľností na území prijímajúceho štátu, ledaže ich konzulárny úradník vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;
   b) o žalobu týkajúcu sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník ako súkromná osoba, a nie v zastúpení vysielajúceho štátu, vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom;
   c) o žalobu týkajúcu sa výkonu povolania alebo obchodnej činnosti, ktoré konzulárny úradník vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách;
   d) o žalobu podanú treťou stranou týkajúcu sa škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.
2. Konzulárny úradník nepodlieha exekučným opatreniam, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c) a d) odseku 1 tohto článku, ak sa také opatrenia môžu vykonať, bez toho, aby bola porušená nedotknuteľnosť jeho osoby alebo jeho obydlia.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa vzťahujú aj na rodinných príslušníkov konzulárnych úradníkov, ak sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú v prijímajúcom štáte trvalý pobyt.
4. Vyňatie konzulárneho úradníka z jurisdikcie prijímajúceho štátu neznamená jeho vyňatie z jurisdikcie vysielajúceho štátu.

Článok 36

Vyňatie konzulárnych zamestnancov z jurisdikcie

1. Pokiaľ ide o úkony vykonávané pri výkone konzulárnych funkcií, konzulárni zamestnanci nepodliehajú jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na civilnoprávne konanie o žalobách uvedených v článku 35 odseku 1 písm. a), b), c) a d).

Článok 37

Oznamovanie zatknutia, väzby alebo stíhania

Prijímajúci štát bezodkladne upovedomí vedúceho konzulárneho úradu v prípadoch, keď je konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu zatknutý, vzatý do väzby alebo keď sa proti nemu začalo trestné konanie.

Článok 38

Povinnosť podať svedectvo

1. Konzulárny úradník nie je povinný vypovedať ako svedok.
2. Konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného personálu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia počas súdneho alebo správneho konania. Konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu nesmie s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku odmietnuť podať svedectvo. V prípade, že tak urobí, nesmie sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo trest.
3. Konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného personálu nemajú povinnosť podávať svedectvo týkajúce sa vecí spojených s výkonom svojich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto vecí. Sú takisto oprávnení odmietnuť podať svedectvo ako znalecki svedkovia o práve vysielajúceho štátu.

Článok 39

Vyňatie z registrácie cudzincov a povolenie na pobyt

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, týkajúcich sa registrácie cudzincov a povolenia na pobyt.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo ktorí vykonávajú súkromné zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte, a na ich rodinných príslušníkov.

Článok 40

Vyňatie zo sociálneho zabezpečenia

1. Pri zachovaní ustanovení odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní jedine u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
   a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt;
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nevylučuje dobrovoľnú účasť na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát dovoľuje.

Článok 41
Oslobodenie od zdanenia

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých daní a poplatkov, a to osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných alebo miestnych, s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté do ceny tovaru alebo služieb;
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 28;
   c) pozostalostných alebo dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia písmena b) článku 43;
   d) daní a poplatkov zo súkromného príjmu, včítane výnosu z kapitálu, ktorý má svoj prameň v prijímajúcom štáte, a z majetkových daní vzťahujúcich sa na investície vložené do obchodných alebo finančných podnikov v prijímajúcom štáte;
   e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;
   f) registračných, súdnych, listinových, hypotékových a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 28.
2. Členovia služobného personálu sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú dostávajú za svoje služby.
3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzdy alebo platy nie sú vyňaté z dane z príjmu v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a nariadenia tohto štátu ukladajú zamestnávateľom v súvislosti s vyberaním dane z príjmu.

Článok 42
Oslobodenie od colných dávok a prehliadky

1. Prijímajúci štát bude v zhode so svojimi zákonmi a predpismi povoľovať dovoz a poskytovať oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:
   a) pri predmetoch určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;
   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov. Predmety určené pre spotrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné pre priamu spotrebu príslušných osôb.
2. Konzulárni zamestnanci budú požívať výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 písmene b) tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na úrad.
3. Osobná batožina sprevádzajúca konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov je oslobodená od colnej prehliadky. Môže byť prezretá iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety, než sú uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Uvedená prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 43
Oslobodenie v prípade smrti člena konzulárneho úradu

Prijímajúci štát v prípade smrti člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz bol zakázaný v čase jeho smrti;

b) nebude vyberať žiadne dane alebo poplatky, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 44

Osobitné ustanovenia o výsadách a imunitách

1. Ustanovenia tohto dohovoru o výsadách a imunitách sa nevzťahujú na konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu, ktorý je občanom prijímajúceho štátu alebo občanom vysielajúceho štátu majúcim trvalý pobyt v prijímajúcom štáte alebo občanom tretieho štátu.
2. Rodinní príslušníci konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo vysielajúceho štátu majúcimi trvalý pobyt v prijímajúcom štáte alebo občanmi tretieho štátu alebo nevykonávajú súkromné zárobkové povolanie, požívajú výsady, ktoré sa poskytujú podľa tohto dohovoru konzulárnemu zamestnancovi alebo členovi služobného personálu.
3. Prijímajúci štát bude vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku takým spôsobom, aby neodôvodnene nebránil výkonu funkcií konzulárneho úradu.

Článok 45

Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže u členov konzulárneho úradu vzdať ktorejkoľvek výsady a imunity uvedenej v tomto dohovore. Vzdanie sa musí byť výslovné a s výnimkou ustanovenia odseku 2 tohto článku sa musí oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
2. Ak člen konzulárneho úradu začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie súdnych a správnych orgánov podľa článku 35 ods. 1 alebo článku 36 ods. 1, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace s hlavnou žalobou.
3. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilných alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o výkon rozsudku; jej sa treba vzdať osobitne.

Článok 46

Začiatok a koniec výsad a imunít

1. Každý člen konzulárneho úradu bude požívať výsady a imunity uvedené v tomto dohovore od času svojho vstupu na územie prijímajúceho štátu za účelom prevzatia svojho úradu alebo, pokiaľ už je na jeho území, od času, keď sa ujme svojich povinností na konzulárnom úrade.
2. Rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu budú požívať výsady a imunity uvedené v tomto dohovore odo dňa, keď:
   a) uvedený člen konzulárneho úradu požíva výsady a imunity podľa odseku 1 tohto článku;
   b) vstúpia na územie prijímajúceho štátu;
   c) sa stanú rodinným príslušníkom člena konzulárneho úradu.
3. Keď sa skončili funkcie člena konzulárneho úradu, končia sa jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinného príslušníka, a to obvykle v čase, keď osoba, ktorej sa to týka, opustí prijímajúci štát alebo po uplynutí na to poskytnutej lehoty. Výsady a imunity osôb uvedených v odseku 2 tohto článku sa končia v čase, keď tieto osoby prestanú byť rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu, ale v prípade, že uvedené osoby hodlajú potom opustiť prijímajúci štát v primeranej lehote, ich výsady a imunity potrvajú do času ich odchodu.
4. Pokiaľ sa týka úkonov vykonávaných členom konzulárneho úradu pri výkone jeho funkcií, potrvá však ich vyňatie z jurisdikcie bez časového obmedzenia.
5. V prípade smrti člena konzulárneho úradu budú jeho rodinní príslušníci aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré im patria, do času, keď opustia prijímajúci štát alebo keď uplynie lehota, ktorá im na to bola poskytnutá.

Článok 47
Zachovávanie zákonov a predpisov prijímajúceho štátu

1. Bez ujmy na ich výsadách a imunitách je povinnosťou všetkých osôb požívajúcich výsady a imunity dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu. Majú takisto povinnosť nevmiešavať sa do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nesmú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 48
Poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám

Dopravné prostriedky, ktorých vlastníkom je vysielajúci štát alebo ktoré sa používajú na výkon konzulárnych funkcií alebo ktorých vlastníkom je člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinní príslušníci, budú v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu poistené proti škodám spôsobeným tretím osobám.

HLAVA V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 49
Ratifikácia

Tento dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Bagdade.

Článok 50
Platnosť a výpoveď

Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín. Zostane v platnosti päť rokov a jeho platnosť sa bude automaticky predlžovať vždy o ďalší rok, pokiaľ ho jedna zo strán písomne nevypovie najmenej šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia platnosti.

Dané v Prahe 16. augusta 1985 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a arabskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Irackú republiku:

Tárik Azíz v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.